

йли разсчјдаба: и нито познава разстојиствата, само, колико докачватъ неговы тѣ рѹцѣ. Тогдѣ ради и є достойнопечалный, защо не вѣжда не вѣсна та добрина, солнечна та скѣтлость, нито на мѣсяца сладкаго скѣта, нито на звѣзды тѣ ясность та, нито разсчјдаба на сложеніе то, на разны тѣ цвѣти, колико то са по землѣ та, колико то мы чрезъ видѣніе то чѣствовали.

Гла́шанїе.

Ез оұшы тѣ си слышамъ всички топкани (тропаныты), и шумы (ѣконы), който вѣватъ, или проницабатъ, отъ вѣтренното движеніе (мѣрданіе), и соудареніе на тѣлата, защибо то тѣлеснити соудареніи дкіжатъ вѣтаратъ, и вѣтарното движеніе, вхожда въ моя тѣ оұшы, и слышамъ шумы быти.

Слышамъ часослобіето (саҳаты), и чѣтвертнити, и часоныти, слышамъ когда говорятъ человѣцыти, или когда мѣ вика моята майка: слышамъ собѣтыти на моегдѣ отца, и поучителства, на моегдѣ оучител: книжаламъ да вѣма нѣкомъ позла, отъ неговытѣ поучителства, и наипаче знамъ, какъ за тоба ходя въ оучилишито.

О! злополѣчный глахъ, отъ колико вѣши є лишенъ! защо є лишенъ отъ чѣството, на